

Az egyebek napirendi pont alatt több információ átadása történt meg. Az Országos Erdészből ez évben Pécsen kerül megrendezésre, 2006. március 4-én. A meghívó és az információk az Erdészeti Lapokon kívül a MEFA Zrt. honlapján olvashatók (www.mefa.hu).

Ormos Balázs tájékoztatta a jelenlévőket, hogy Sopronban, 2006. szeptember 20-21-én kerül megrendezésre az Európai Erdőpedagógusok Szövetségének konferenciája, mely egyben az ERDŐK HETE megnyitója is. Megemlékezünk az Erdészeti Erdei Iskola Szakosztály tízéves fennállásáról.

Az elmúlt évi Állami Erdőgazdálkodók Pártoló Tanácsa brüsszeli tanulmányútján látogatást tettek az IUCN központjában, ahol szakmai előadásokra és tájékoztatóra került sor, elsősorban az EU-val kapcsolatosan. Az OEE invitálást

kapott a világszervezettől, hogy az erdészeti ágazat képviselőjét erősítve, tagja legyen a szervezetnek. *Margbescu Tamás* igazgató, levélben kereste meg *Cserép János* elnök urat, egy személyes magyarországi egyeztetés ügyében, melynek időpontja 2006. február 8. Célunk, hogy a magyar erdészet brüsszeli képviselőjének megjelenését feltárjuk és lehetőségeinket erősítsük az EU egyik fővárosában.

Ormos Balázs főtitkár bejelentette, hogy új könyvelő céggel kötött szerződést Egyesületünk, a magasabb színvonalú pénzügyi, számviteli háttér megteremtése érdekében. A tevékenységek teljes körű átvilágítása megkezdődött.

Dr. Péti Miklós alelnök levelet adott át az elnökségnek, melynek feladója a MTESZ Veszprémi szervezete. Kéri, hogy Egyesületünk a MTESZ közgyűlésén

támogassa a Veszprémi MTESZ szervezet székházának megmaradását.

Cserép János beszámolt *dr. Fűbrer Ernő* ERTI főigazgatóval történt megbeszéléséről, mely szerint a MTESZ-ben folyó bizonytalan kimenetelű negatív folyamatok kikerülésére szorosabb együttműködés lenne lehetséges az OEE és az ERTI között. Ez érinti az adminisztratív és az elhelyezési lehetőségeket is.

Több hozzászóló nem lévén, *Cserép János* megköszönte a megjelent meghívottak és az elnökség aktív munkáját és az ülést bezárta.

kmf.

Ormos Balázs

jegyzőkönyvvezető

Cserép János

elnök

Hitelesítők: **Firbás Nándor**

Pallagi László

Kaszó 600 éve

Az Erdőművelési Szakosztály és az Erdőhasználati Szakosztály 2005. november 17-18-án tartotta hagyományos, közös szakosztályülését Belső-Somogyban, a *HM Kaszó Erdőgazdaság Rt.* és a *Mocz és társa Kft.* vendégként. Több ok miatt már egy éve halasztottuk ezt a tanulmányutat, de *dr. Németh Péter* vezérigazgató-helyettes segítette a szándék ébrentartásában és a szervezésben.

A népes csapat Kaszó központjában találkozott, ahol elsőként *Tamás János* elnök-vezérigazgató mutatta be a kis területű, de nagy értéket teremtő és gondozó részvénytársaság specialitásait, ambícióit, az önálló gazdasági döntések sikerét, a tájjal és a táj népével való együttélés, együttgondolkodás felelősségét és eredményét. A kaszói erdőgazdasággal

párhuzamosan erősödött meg Kaszó település is, működésük ezer szállal fonódik össze. A tanulmányút vendégei többek közt Kaszó és a több szervezeti formát megélt kaszói erdőgazdaság történetét kapták ajándékba, mely e műfaj más darabjaitól eltérően bővelkedik irodalomban és humorban. Ezután az ágazatvezetők ismertették tevékenységük lényegét, majd *Mocz András* magánerdészet-vezető és munkatársai mutatkoztak be.

Az első nap nagyobbik felét a Mocz és társa Kft. kezelésében lévő magánerdészet területén töltöttük. Megismerhettük az 1000 hektár törzsterületű, 5600 hektárt integráló magánerdészet tevékenységét, tapasztalatait. 200 hektár új erdőt hoznak létre évente, 1000 hektár a folyamatban lévő területük, 20 000 m³-t termelnek és

értékesítenek. Az erdőtelepítéshez megfelelően gépesítettek és a csemeteszükségletet is maguk termelik meg. Mi az eredményes gazdálkodás titka? A szakértelem, a jó szervezőmunka, az előrelátás. Például *Mocz András* és fahasználó munkatársa választékol. S milyen tiszteletreméltó az egyre embertelembb, hatékonyabb váló korában, hogy ez a nem nagy gazdasági társaság 17 embernek ad munkát.

Elsőként egy szép és sikeres tölgy természetes felújítást néztünk meg fényes cáfolatú az egész tájon eluralkodó elképzelésnek, hogy itt ilyen lehetetlen létrehozni. A titok a makk megvédésében rejlik. Mellette láttunk jó növekedésű öt éves mesterséges felújítást is és tűz után küszködő fiatalost. Szó esett a vadkárnak kitett magánerdő-gazdálkodás méltatlan helyzetéről, s tapasztalható volt, hogy ebben országos az egyetértés.

Megnéztük azt az épülő másfél kilométeres utat, melyet a Kft. pályázatból és saját erőből épít. *Mocz András* elmondta, hogy az engedélyeztetési eljárás milyen szövevényes, bonyolult folyamat volt. Az új utat fiatal tölgyesek szegélyezik és egy kis atlaszcédrusos. (Sok erdőmérnöknek van egy vagy néhány cédrusa a saját örömére, de ettől még nem fertőzik el a magyar flórát és a magyar erdőket, nem azzal telepítik be a rendelkezésére álló területeket, amitől pár éve annyira óvtak bennünket, éppen az Erdőművelési Szakosztályon belül alakult Cédrus Bizottság bemutatkozása kapcsán). Az út mellé egy középkorú tölgyesbe tervezik a parkerdőt.

A csemetekertben és az erdőtelepítésekben hét mezőgazdasági traktor, hat ültetőgép és bagodi magvetőgép dolgozik, s olyan szociális épület van, amely bármely állami rt.-nek is büszkesége lehetne. A csemetetermelési, -ültetési bemutató után a Kft. vendégei voltunk somogyszobi székházukban ebédre.

Ezután már a HM Kaszói Erdőgazdaság Rt. területén, Kaszói község határában tanulmányoztuk az erdőfelújítás gondjait és örömeit. Az első erdőrészlet a pajorok elleni csatavesztés állapotát mutatta. A homokos talajokon álló, kigyérülő tölgyesek nagy gondja ez, melyre nincs a jelenlegi erdőgazdálkodás elvárás-rendszerén belül biztos recept, jó módszer. Ha nem ezeket a most véghasználatra kerülő, nagyon értékes tölgyeseket szeretnénk megismételni, hanem beérnénk a korábban az erre a tájra is jellemző, ökológiailag is értékes, vegyeskorú, elegyes (természetesen tölgyet is tartalmazó) lombdőlőkkel, kevesebb lenne az erdővédelmi gondunk. Ezen vitatkoztunk is a sorok között bók-lászva, de csúfítottuk is egymást, mert tudtuk, tisztelettel kell adoznunk házigazdáink gondjainak és törekvéseinek,

hiszen a termőhelyi viszonyok megváltozásától (talajvízszint jelentős csökkenése) is sújtott erdőgazdálkodók legnagyobb dilemmája ez a kérdés. Amit egy-egy erdőrészletben megoldhat az egyszerű vagy többszörös újraerdősítés, de hosszú távon valószínűleg nem ez a megoldás.

Ezután kerestük fel *Máté Zoltán* erdőművelési osztályvezető kolléga büszkeségét, sík vidéki bükköseik ter-

mésztes felújítását. A hegy- és dombvidéki kollégák már az autóból is látták az ismerős újulatfoltokat kirajzolódní, aztán a sejtelenes alkonyati lábas erdőben, melyben néhány faóriás is rejtőzött, egész bükkösújulat mezőhöz vezettek bennünket házigazdáink. Öröm volt *Máté Zoltán* lelkes beszámolóját hallgatni e felújítás történetéről.

Vacsora előtt *Nádas József*, az ÁESZ Kaposvári Igazgatóságának igazgatója mutatta be Somogy megye erdőgazdálkodásának jellegzetességeit, főbb mutatóit, az elmúlt évek gyapjaslepké károsításainak tendenciáit.

Az előadás után, a vacsora előtt fejet hajtottunk és gyertyát gyújtottunk a meghalt kaszói erdészek névtábláit hordozó öreg, száraz tölgy előtt. Az elődök megbecsülésének követendő példája ez a száraz tölgyfa, melyet a mindenkorú utódok tisztelete, szeretete lomboz fel, tesz élővé, ha csak a mellette töltött percekre is. A vacsorát baráti beszélgetés követte, az asztaloknál folyt a szó a mindennapok gondjairól, a fatolvajok, orvadászok elleni hajszákról, korábbi évek tanulmányútjairól.

A hideg, már telet ígérő őszi reggelre a kisvasút megállójánál gyülekez-

tünk. A „Karácsony” nevű mozdony vontatta hangulatos kis kocsit elkattogtunk velünk a Baláta-tó megállójáig, s közben megreggelizhettünk. A Baláta-tó az ország egyik első természetvédelmi területe volt, melyet számtalan, híres tudós tekintett kutatási terepének. A tó fő nevezetességeit és kutatásának történetét *Sasbalmi Miklós* főerdész bemutatásában ismerhettük meg, s a madárvártárról körbe is néztünk a tájon.

Visszafelé úton a vasúti kocsiból láthattuk a különböző védett és nem védett területeken található erdőfelújítások eltérő módjait és fázisait. Ezután a Tarany község határában található egykori harckocsi vezetési pálya rekultivációs erdőtelepítését néztük meg, mely a terület ésszerű hasznosítása érdekében végzett figyelemre méltó munka.

A Szentapostoli község határában lévő, tölgy-pallókkal megfogott földgátból és tölgy-pallóból készült zsiliből épített kis dűzasztóművet is *Sasbalmi Miklós* készítette és mutatta be, mely a táj időszakos vízfolyásainak egyikén, egy „rinyán” fogja meg a tavaszi vizet, s teremt az

elővilágnak egy üdítő tavacska a nyári melegekre. Nagyon jó kezdeményezés, sok ilyen kellene! Vasbeton és a táj végleges elrontása nélkül így tudunk olyan beavatkozásokat végrehajtani, melyekkel nem rombolunk, de segítünk élni.

Tanulmányutunk utolsó és fontos megállóhelye volt Tarany község határában, ahol tarvágásos fakitermelés zajlott, közelítést, választékolást, darabolást láthattunk. Megtudtuk, de láttuk is, hogy a hatalmas fák néha kiszámíthatatlanul dőlnek, töreks, ez a véghasználati terület igazán veszélyes üzem. Mindezek fahasználati és értékesítési-tervezési és szervezési munkáit *Baksa Gábor* fahasználati osztályvezető és *Klement Zoltán* értékesítési osztályvezető ismertette. Az állományok fafaj összetételéből és értékéből következően magas a rönkarány, de a fahibák esetenként rontják a piaci lehetőségeket. Megismerkedtünk az átdolgozási (bulo) helyi fogalmával is, melynek átmérője 26-60 cm lehet, hossza a rönk hosszánál rövidebb. Mivel ez is adhat még igen értékes anyagot, többszöri átválogatás után kerül értékesítésre, maradéka tűzifa lesz. A tanulmányutat egy

hangulatos vadászházi ebéd zárta, melyen a Kaszó Rt. vendégei voltunk.

Kiváló, élményekben és szakmai tapasztalatokban gazdag tanulmányutunkért köszönet illeti vendéglátóinkat, a HM Kaszó Erdőgazdaság Rt. és a Mocz és társa Kft. munkatársait.

A Kaszó történetéről szóló könyvet a fiatalon elhunyt *Nagy Jenő* kutatásai alapján végül leánya dolgozta sajtó alá. A szerzőpáros a helytörténet legendás korszakától napjainkig mutatja be e sajátos erdei környezetet. Olvashatunk a lápi históriákról, a területet bíró hercegekről, a pusztaiakról, és nem utolsósorban az erdőről és a benne folyó vadászatokról. Az erdész szerepéről, akinek az életét nagyban befolyásolta a honvédséghez kötődő viszonya. Elolvassa a könyvet, biztonságosabban mozoghatunk Somogy e sajátos térségében.

Kiadó A HM Kaszó Erdőgazdaság Rt.

Bús Mária

Fotó: **Pápai Gábor**

